

IOHANNIS DRVSI *Autory*

Samnati

AD VOCES HEBRAICAS

NOVI TESTAMENTI *Libra*

COMMENTARIUS:

*Inhibens cum expur
gatione permissi.*

IN QVO PRAETER EXPLICATIONEM
vorum, variae nec leues censurae.

Ad Philippum Marnixium Sanctaldegondium.

*estelito esta expurgado con firmeza al expurgatorio de becano
verbis infidelitatis per comissioni del santo officio de vobros
del carisissimo me argde
let de vobis*

*Alonso del Cano
y conforme al año de
1640.
M. M. de la Cruz*

ANTVERPIAE,
Ex officina Christophori Plantini.

M. D. LXXXII.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM

AD

~~M. SIMON~~
ET NOBILISSIMUM D.

PHILIPPUM MARNIXIUM

DOMINUM S^{ar} ALDEGONDIS.

ADFERO ad te, ~~quod~~

Commentarium meum ad voces Hebraicas novi Testamenti, in quibus prater ea quae ad vocum sensa pertinent, multa observata in Theologis antiquis: partim etiam ostensa ratio

scripturae Veteris, quam diligenter, ac cum cura notavi, duabus potissimum de causis; primum quia ignota haec vulgo. non enim quisquam ante me eam observavit (primus hoc iter ingressus sum sine duce, sine comite; quo magis mihi condonandum sicubi aberro) deinde quia argumentum tale, ut si quis illud tractet non observata ratione qua usi prisca in scribendis nominibus Hebraicis, saepenumero fallatur necesse est. Reperies prater scripturam antiquam, non pauca quae explicant proprietatem linguae Syriacae. Breviter omnia, quia neque ipse amavi unquam in hoc scribendi genere ubertatem: Et molestiam lectori consulto obijcere

A 2 fugi multi-

IOHANNIS DRUSI
AD VOCES HEBRAICAS
NOVI TESTAMENTI
COMMENTARIUS.

C A P. I.

A. Linguam Syrorum antiquitus Hebraicam dictam. B. Lingua vernacula etate Christi. C. Idioma Ierosolymitanum.

NSCRIPTIONEM feci huic libro à vo- A
cibus Hebraicis, quod latè intelligendum.
Nam pleræque voces meræ Syriacæ sunt. tu
me magistro discere Hebraicam linguam vo-
cari etiam Syriacam; hoc est eam quæ etate
Christi & Apostolorum in Iudæa vernacu-
la erat. Clarè doceo ex interpretamentis
duarum vocum Gabbatha & Golgotha. Io-
han. 19, 13.

εἰς τόπον λεγόμενον λιθός ρατον ἕβραϊς δὲ γαββαθᾶ.

Ecce ait Hebraicè, cùm sit vox linguæ Syræ. paulo post vers. 17

εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ἧς λέγεται ἕβραϊς γολγοθᾶ.

Calua Hebraicè vocatur γολγολεθ, Syriacè γολγοθᾶ, aut verius γολ-
γολθᾶ. Verbum non addam probandæ rei tam claræ.

Dixi linguam Syriacam olim in Iudæa vernaculam fuisse: cuius rei B
testem possem laudare Eliam; sed utar certiore testimonio. Claris
verbis hoc significat Nehemias cap. 13 vers. 23. Quod tamen ita ac-
cipiendum, ut intelligas linguam non puram putam Syriacam, sed
mistam. Nam quamplurimæ voces in ea Hebraicæ.

Ab hac paulo diuersum erat idioma Urbis. colligo ex verbis Petri
Acto. 1, 19: & ex Targum Ierosolymitano, qua de re dicam aliàs.
nunc præpero ad ipsas voces, in quibus explicandis non utar certo
ordine, sed ut quæque prior aut posterior occurreret, ita ponam.

